

на английската флота да навлѣзе въ Мряморното море и да окупира Цариградъ безъ да пита турското правителство.

VII.

Тая постъпка на Лондонския кабинетъ била отъ естество да възбуди сериозни безпокойства въ Европа. И дѣйствително, за да вземе такова рѣшение, Лондонскиятъ кабинетъ трѣбваше да има сериозни мотиви, или пъкъ това е било само плодъ на авантюристичното въображение на Биконсфилда. Лордъ Дерби изложилъ мотивитѣ въ камарата на лордоветѣ, които мотиви сж колкото безсѣвѣстни, толкова и гламави, при всичко че английското правителство се мжчило по-късно да имъ придаде важность. „Нѣма никакво доказателство, казва „лордъ Дерби, че Ррсия има намѣрение да влѣзе въ Цариградъ; но, при настоящето положение на работитѣ, „тя е въ сила да го направи, когато ѝ скимне. Правителството допуща, че това нѣщо е не само вѣроятно, „но и възможно и ние се попитахме, какви мѣрки трѣбва „да вземемъ въ дадения случай. Отъ друга страна, „нашиятъ посланикъ въ Цариградъ ни съобщава, „съ тревожни изрази, за опасноститѣ и анархията, „които пристигането на рускитѣ войски въ Цариградъ „биха причинили Тази безредица ще даде поводъ на „Русия да окупира турската столица. Слѣдователно, ние „имаме голѣми интереси да закрияме, голѣмото множество британски поданници, нашия посланикъ и нашитѣ „търговски кораби, които сж въ цариградското пристанище. По тия съображения нашата флота е получила „заповѣдъ да хвърли котва прѣдъ Цариградъ, за да покровителствува английскитѣ поданници и да попрѣчи „на всѣко национално движение,... Нашето правителство „е прѣдизвѣстило по тоя случай неутралнитѣ Сили и е „дало наставления на нашия посланикъ въ Петербургъ „като му обясни и причинитѣ на тази морска демонстрация“.

На 7 февруарий 1878 г. въ 3 часа сутринята английската флота спрѣла до Принцовитѣ острови на западъ отъ Цариградъ, и хвърлила котва прѣдъ Стамбулъ.